

TU HOA NGHIÊM ÁO CHỈ VỌNG TẬN HOÀN NGUYÊN QUÁN

Người giảng: Lão Pháp Sư Tịnh Không

Tập 32

Các vị pháp sư, các vị đồng tu, xin mời ngồi!

Nguyện Ba La Mật. Chúng ta xem kinh văn Tu Hoa Nghiêm Áo Chỉ Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán, kinh văn tờ thứ năm, xem từ hàng sau cùng. Tổng cương lĩnh tu học của Bồ Tát là mười Ba La Mật, chúng ta cũng gọi là mười độ: Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Bát Nhã Trí tuệ, lại thêm vào Phương Tiện, Nguyện, Lực, Trí. Đây là Bồ Tát Văn Thù ở thế giới Hoa Tạng cùng 41 vị pháp thân đại sĩ (41 vị này chính là Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng, Thập địa, Đẳng giác) cùng đồng tu học khóa mục chủ yếu. Chúng ta học được “nguyện”, ở trong nguyện đặc biệt nhắc đến mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, đây đều là Bồ Tát pháp thân học. Chúng ta học đến “thỉnh Phật trụ thế, thường tùy Phật học”. Thỉnh Phật trụ thế, bản ý của ngài các vị phải nên biết. Hoa Nghiêm là cảnh giới của pháp thân Bồ Tát, không phải là phàm phu chúng ta. Ở phàm phu chúng ta, cái tầng thứ này có cách nói khác, cái tầng thứ này chúng ta chính là nói cạn, chúng ta phải thỉnh thiện tri thức trụ thế, chúng ta phải thỉnh Phật trụ thế, cách thỉnh thế nào vậy? Chúng ta tu học đại thừa nhiều năm đến như vậy, tuy là chưa chứng nhập cảnh giới, có thể nói cũng có nhận biết mức độ tương đối. Như thông thường mà nói, cái thế gian này không phải thật, không chỉ cái thế gian không phải là thật, sáu cõi, mười pháp giới cho đến chư Phật, pháp giới nhất chân cũng không phải là thật, ở trong cái pháp giới này nhiều chúng sanh như vậy cùng nhau xuất hiện. Đây là do nguyên nhân gì? Đây là cái đạo lý gì? Nếu như chúng ta hiểu rõ rồi, tường tận rồi, liền biết được làm thế nào thỉnh Phật trụ thế. Nguyên nhân không ngoài hai loại, một loại là nghiệp lực thọ sanh, như những phàm phu này của chúng ta đến cái cõi này, có thể không đến hay sao? Không thể không đến, vì sao vậy? Nghiệp lực lôi kéo bạn.

Trong kinh giáo Phật nói với chúng ta rất hay, bao gồm tất cả chúng sanh tạo nghiệp có thể phân làm hai loại lớn. Một loại là dẫn nghiệp, dẫn đạo bạn đến một cõi nào đó để thọ sanh. Ngoài ra một loại gọi là mãn nghiệp, mãn nghiệp là bạn đến một cõi nào đó, bạn được cái thân tướng, bạn cả đời được thọ dụng, như chúng ta không luận là thọ dụng vật chất hoặc là thọ dụng tinh thần đều khác nhau, mỗi một người không như nhau. Dẫn nghiệp của chúng ta thì giống nhau, trên địa cầu có 60 ức người, 60 ức nhân khẩu này dẫn nghiệp giống nhau, dẫn

nghiệp dẫn dắt bạn đến cái thế gian này để thọ thai, để được thân người. Chúng ta đều là người, thế nhưng mạng của ta khác nhau, có giàu sang, có bản tiện, có thông minh, có ngu si, khác biệt quá lớn, cùng là người vì sao không như nhau? Mãn nghiệp không như nhau, mãn nghiệp là cái gì? Do trong đời quá khứ tu bố thí, tu tài bố thí, tu pháp bố thí, tu vô úy bố thí. Dẫn nghiệp là chúng ta trì giới, thí dụ đến nhân gian này để đầu thai cần phải có điều kiện gì? Năm giới mười thiện, cái mười thiện này là trung phẩm mười thiện. Không phải Phật giáo cùng tương thông với Phật giáo, kỳ thật, chúng ta trong những năm gần đây qua lại với rất nhiều tôn giáo, xem qua kinh điển của họ, gần như không có tôn giáo nào mà không đầy đủ năm giới, đều dạy bạn không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, giống như nhau! Có một số tôn giáo có uống rượu, thế nhưng cũng không cho phép bạn uống say. Phật chế giới tương đối nghiêm cẩn, trên thực tế nó có khai duyên, gần như là hoàn toàn giống như các tôn giáo khác. Đây gọi là dẫn nghiệp. Ngay đời này chúng ta có thể làm được rất tốt, đời sau nhất định được thân người. Được thân người thì bạn hưởng thụ trên đời sống vật chất có đầy đủ hay không thì phải xem mãn nghiệp của bạn. Mãn nghiệp chính là ba loại bố thí, có người kiếm tiền rất dễ dàng, không phí sức, tiền tài đến ào ào, có người kiếm tiền thì kiếm được rất là khổ cực, đây là nguyên nhân gì? Nghiệp nhân không như nhau. Kiếm tiền kiếm được rất thoải mái, không phí sức, không luận làm bất cứ nghề nghiệp gì, tiền tài ào ào mà đến, đó là khi bố thí hoan hỷ, sau khi bố thí không có hối tiếc, liền được cái phước báo này. Buôn bán như nhau cũng kiếm được tiền nhưng kiếm được rất khổ, kiếm được rất mệt, đó là gì vậy? Khi bố thí rất là miễn cưỡng, hoặc là sau khi bố thí lại hối hận, chính là cái nguyên nhân này. Có nhân ắt có quả, thiện nhân có thiện quả, ác nhân có ác quả.

Chúng ta cũng xem thấy con người thế gian này rất là đáng thương, mọi người nói đến việc này liền sẽ nghĩ ngay đến Phi Châu nghèo khổ lạc hậu, mỗi năm không biết là có đến bao nhiêu người chết đói, bạn thấy viễn cảnh đó thật là thê thảm, đó cũng là con người, tại vì sao có thể rơi vào cảnh tượng như vậy? Tuy là có dẫn nghiệp nhưng không có tu ba loại bố thí. Tài bố thí được tiền tài, pháp bố thí được thông minh trí tuệ, vô úy bố thí được khỏe mạnh sống lâu, không hề ở nơi đây mà hạ công phu, hơn nữa còn làm rất nhiều ác nghiệp, cho nên họ cảm nhận được là ác báo. Con người đến thế gian này, vì sao mà đến? Chúng ta biết được, do nghiệp lực dẫn dắt đến đây, thọ dụng của cả đời là mãn nghiệp không như nhau. Đại phú đại quý có nhân duyên, không phải không có nguyên nhân mà đến, chịu khổ chịu nạn cũng có nguyên nhân, đây chính là Thế Tôn nói ra một

câu trên kinh điển cho chúng ta nghe, đến cái thế gian này “nhân sanh thù nghiệp”, đây là từ phương diện tiêu cực mà nói, bạn đến để làm cái gì? Bạn đến chính là đền trả nghiệp báo, bạn trong đời quá khứ tu thiện thì bạn đến hưởng phước, trong đời quá khứ bạn tạo ra nghiệp bất thiện thì bạn đến chịu tội, cho nên hưởng phước cũng tốt, chịu tội cũng tốt, chẳng phải là trong mạng đã định sẵn rồi hay sao? Bạn làm sao có thể trách người, làm sao có thể oán trời trách người? Cho nên xem thấy người khác giàu sang không nên đố kỵ, biết được đó là quả báo của thiện nghiệp, xem thấy người nghèo khổ cũng không nên ghét bỏ, chính mình phải cảnh giác, đó không phải là quả báo của thiện nghiệp. Xem thấy tình hình này thì phải cố gắng tu chính mình, những cảnh giới này bày ra trước mắt chúng ta lại chẳng phải là giáo dục sao! Chân thật giác ngộ rồi thì không có một pháp nào không phải là Phật pháp, vô số chúng sanh đang thị hiện để chúng ta xem, nghiệp nhân quả báo đều ở ngay trước mắt. Chúng ta giác ngộ, thấy tường tận rồi, chúng ta nâng cao cảnh giới chính mình, đồng thời cũng là tu phước. Chúng sanh khổ nạn, chúng ta tận tâm tận lực giúp đỡ họ một chút, đây là tu phước báo. Loại phước báo này nếu như nhanh, ngay đời này quả báo liền hiện tiền, cuối đời bạn sẽ có rất nhiều người chăm sóc bạn. Cái quả báo ngay đời này nhận được, nhà Phật gọi là hoa báo, hoa báo tốt thì cuối đời rất hạnh phúc. Bạn biết thiện đãi đại chúng, nhất là người cô độc quạnh hiu, chân thật có thể phát tâm chăm sóc, tận tâm tận lực mà chăm sóc, chúng ta chăm sóc người khác, chăm sóc người già cô độc, cuối đời khẳng định hưởng phước, quả báo của đời sau liền thù thắng. Ở cảnh giới phạm phu chúng ta, chúng ta biết được, Phật Bồ Tát đến cái thế gian này giáo hóa chúng sanh, vì sao mà đến? Chúng sanh có cảm, Phật liền có ứng, vậy chúng ta liền biết được làm thế nào để thỉnh Phật trụ thế. Dùng cái tâm của chúng ta để cảm, cái tâm thế nào vậy? Chân thật muốn học Phật, thì Phật Bồ Tát liền đến, miệng thì bảo đang học Phật nhưng trong lòng thì không có Phật, vậy thì Phật Bồ Tát sẽ không đến, không khởi được tác dụng cảm ứng tương thông. Thật làm, hơn nữa thế nào vậy? Không vì chính mình, vì chúng sanh. Ta rất muốn chính mình thành tựu, cũng rất muốn giúp mọi người đều thành tựu, cái nguyện này tốt, thế nhưng chính mình nghiệp chướng sâu nặng không có trí tuệ, ta tuy là có tâm nhưng không có năng lực giáo hóa chúng sanh, vậy ta phải làm sao? Ta cầu thiện tri thức, “Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng”, đây là vào năm xưa đại sư Chương Gia dạy cho tôi, vào lúc đó tôi hai mươi mấy tuổi. Một chút cũng không giả. Chân thật phát tâm thì bạn liền gặp được thiện tri thức chân thật, bạn sẽ gặp được thiện tri thức. Thiện tri thức có thể gặp không thể cầu. Người không có cái tâm nguyện

này thì họ không gặp được, ngày ngày cùng ở chung với thiện tri thức mà họ không có được lợi ích, hiện tượng này rất nhiều!

Lão sư Lý ở nơi Đài Trung 38 năm, có người có được lợi ích hay không? Có, nhưng cùng với nhân khẩu cư dân Đài Trung mà so sánh thì là số ít, quá ít, tuyệt đại đa số cùng ở chung một thành phố với lão sư, thậm chí ở chung một con đường, ở chung một vách, đều không có được lợi ích. Có quen biết hay không? Quen biết, thường hay gặp mặt, thấy mặt đều gật đầu, thậm chí cũng học Phật, cũng đến nghe kinh, vẫn là không có được lợi ích, vì sao vậy? Tự tư tự lợi không thể buông bỏ, danh vọng lợi dưỡng không thể buông bỏ, phiền não tập khí không thể buông bỏ, vậy không được, đó không phải chân thật học Phật. Chân thật học Phật mới có thể cảm động thiện tri thức thường trụ thế gian. Liên hữu của liên xã Đài Trung chẳng lẽ không hy vọng lão sư Lý thường trụ thế gian hay sao? Tại vì sao ngài 97 tuổi thì ra đi? Tôi cùng ở chung với lão cư sĩ, tình hình sức khỏe của ngài rất tốt, tám chín mươi tuổi không cần người chăm sóc. Những đồng tu chúng ta cùng ở chung nói với nhau khẳng định lão sư ngài nhất định phải có thể sống đến 120 tuổi, đây là một khẳng định. Lão Hòa Thượng Hư Vân sống đến 120 tuổi mới ra đi, tôi nghĩ lão sư Lý chỉ ít phải sống đến 120 tuổi. Chúng ta có tám bạn học, khi vào cuối đời của ngài, tám bạn học trong đó có cả tôi, chúng tôi cùng nhau thỉnh kinh với lão sư, chính là mời lão sư giảng kinh. Thỉnh kinh gì vậy? Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm Kinh, kinh này chưa giảng xong thì lão sư không thể đi. Bộ kinh này rất dài, đích thực lão sư cũng giảng không ít năm, sắp gần phân nửa, Thập trụ, Thập hạnh, dường như Thập hồi hướng đã giảng đến, vẫn chưa giảng đến Thập địa, sắp gần phân nửa, vì sao ngài phải đi? Từ nơi duyên bên ngoài mà nói, ngài ăn thức ăn bị bệnh, thức ăn có độc, đây là cư sĩ ngài đích thân nói với tôi, đặc biệt nhắc nhở tôi việc này rất nhiều lần, chỉ ít có đến sáu-bảy lần, tôi có ấn tượng rất sâu sắc. Mỗi lần gặp mặt là nhắc nhở tôi, không nên đến quán ăn để ăn, và chúng ta là người ăn chay, người học Phật chú trọng tích phước. Lão sư rất có trí tuệ, thông quyền đạt biến, món ăn người đã nấu xong rồi mời thầy ăn, mùi vị có chút không đúng thì không thể ăn, như đậu hủ rất dễ bị hư, dùng đũa ghim vào ngửi thử mùi vị không đúng. Có một lần tôi ngồi ăn cơm với lão sư, tôi ngồi bên cạnh thầy, cũng vừa lúc đậu hủ để ở ngay trước mặt, thầy gặp cảm thấy khác thường, thầy dùng tay nhẹ thúc thúc tôi, thầm nói với tôi đậu hủ này không nên ăn. Thầy rất tỉ mỉ, rất cẩn trọng, nhất là tuổi tác đã lớn. Thầy bị trúng độc thức ăn là việc thế nào vậy? Học trò háo ý, đều là nữ cư sĩ tại gia, nấu một bát mì cúng dường lão sư. Thói quen của lão sư rất từ bi, bạn đưa đến

nhất định ở ngay trước mặt ăn hết xong trả bát cho bạn, thật hoan hỉ! Lão sư một mực đều là như vậy. Cái bát mì này ngài cũng ăn, ngài biết được có khác thường, đó là gì vậy? Mì có vấn đề, mì này là mì sợi khô, mì khô từng bó nhỏ, mì khô thì nó có thể để được rất lâu, bên trong đều có thuốc chống mốc, đều có để chất hóa học trong đó. Lão sư bình thường thì không ăn thứ này, ngài thích ăn mì sợi mềm do người làm ra, cũng có loại máy làm ra, là loại mềm không phải thứ khô. Tôi ở chung với ngài mười năm, ăn uống đi lại của ngài tôi biết rõ, nhất là loại mì khô này nếu như là để quá lâu, thông thường nói có thể để được ba tháng, nếu như bốn năm tháng thì nhất định không thể ăn, có thể là quá hạn rồi. Lão sư là một trung y rất giỏi, cho nên ngài sau khi ăn xong thì uống thuốc giải độc, không việc gì, độc liền được hóa giải hết. Dường như là sau đó tám-chín tháng lại gặp một lần nữa, cũng gặp lại cái tình huống này, ngài cũng ăn hết, ăn xong khi trở về dùng thuốc giải thì không còn kịp, độc nó đã phát tán rồi, lần này thì chịu thiệt. Vào lúc đó dường như đã là người hơn 90 tuổi rồi, tuổi còn trẻ thì ngài có thể kháng cự được, tuổi tác quá lớn, khi vừa bệnh thì bị bệnh luôn cả ba đến bốn tháng. Tôi đến thăm ngài ba, bốn lần, ngài nói với tôi là ăn uống trúng độc, khi từ Thư Viện Liên Xã trở về nhà, thời gian không còn kịp, cho nên mỗi lần gặp mặt đều nhắc nhở tôi ăn uống phải cẩn trọng, vì sao vậy? Tất cả thức ăn ngày nay đều không được sạch, thức uống không sạch sẽ, nước suối chưa hẳn là thật, cho nên hiện tại chúng ta trải qua ngày tháng đích thực là Thế Tôn đã nói trên Kinh Vô Lượng Thọ “ăn đắng uống độc”, đây là Phật nói, ăn đắng uống độc không phải là nói cái xã hội hiện tại này chúng ta hay sao? Uống vào là nước đắng. Trong nước đắng đặc biệt là chỉ rượu, thời xưa rượu là dưỡng thân dưỡng nhân, hiện tại rượu là giả, là nguy tạo, không phải là thật, không biết là họ dùng cái gì để làm, thật là đáng sợ. Hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển, kỹ thuật giả mạo cũng phát triển, có cái gì là thật? Ngay đến thuốc cũng đều là giả thì còn gì đáng sợ hơn! Dược liệu là giả, đó chân thật gọi là mưu tài hại mạng, tạo cái tội này mà họ không biết, họ chỉ lo chiếm cái lợi trước mắt. Cái gì cũng đều là giả, cái này là tốt sao, vậy thì thành ra thế giới gì? Cái thế giới này quá khổ!

Chúng ta cũng xem là có may mắn, gặp được cái hoàn cảnh như vậy, đối với người học Phật chúng ta mà nói là hoàn cảnh tốt, vì sao là hoàn cảnh tốt? Tâm xuất ly tha thiết. Cái thế giới này rất tốt đẹp, ở lại trên thế giới này thêm vài năm nữa cũng không tệ, ở thêm vài năm nữa hãy nói đến vãng sanh. Hiện tại cái thế giới này làm cho bạn xem thấy tình hình như thế, không thể ở, vãng sanh sớm một chút thôi! Đem cái ý niệm này để nhắc nhở bạn, tâm cầu nguyện vãng sanh

của bạn sẽ khẩn thiết, chỉ cần bạn thật tin, thật nguyện. Có loại nguyện vọng khẩn thiết này, thật gọi là vạn người tu vạn người đi, điều kiện đầu tiên là không còn lưu luyến đối với cái thế giới này. Trước khi vẫn chưa đi, khi còn ở cái thế gian này tùy duyên tùy phận giúp đỡ tất cả chúng sanh, tùy hỷ công đức, phải làm, không thể nói không thấy thì không làm, thì làm gì có tâm từ bi, vậy thì bạn không tương ưng với bốn nguyện của A Di Đà Phật. Chúng ta có sinh mạng của một ngày, vẫn còn hơi thở chưa dứt, chúng ta đều phải giúp đỡ chúng sanh khổ nạn. Có chướng ngại chúng ta vãng sanh hay không? Không chướng ngại, cũng chính là nói quyết định không chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta. Vãng sanh điều kiện quan trọng nhất là tâm thanh tịnh, tâm tịnh thì cõi nước tịnh, cảm ứng tương thông với thế giới Cực Lạc. Vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc không phải ở niệm Phật nhiều hay ít, mà ở nơi tâm thanh tịnh, tâm địa thanh tịnh, không nhiễm một trần, vì sao vậy? Cái thế giới này quá khổ rồi, nhìn thấu rồi, nhìn thấu thì bạn mới buông bỏ, bạn đối với cái thế gian này không có chút lưu luyến nào. Vào lúc trước con cái hiếu thuận, cái thân tình đó khó xả, hiện tại không hiếu thuận; vào thời trước thầy trò như cha con, học trò hiếu thuận lão sư, hiện tại ngay trong mắt học trò không có lão sư, bạn còn có cái gì để vương bận? Cho nên chúng ta ở vào thời đại này tốt, không phải là không có chỗ tốt, mà là có chỗ tốt, đó là làm cho người chân thật tu hành không còn có cái tâm tham luyến với cái thế gian này, một lòng một dạ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Thật niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, triệt để buông bỏ, ngay đến kinh giáo cũng đều buông bỏ. Ngày trước lão sư dạy tôi, nhiều nhất là đọc một bộ Kinh Di Đà, vì sao vậy? Trước thời khóa đọc qua một biến Kinh Di Đà là định tâm, nhiếp tâm, đọc qua một biến Kinh Di Đà rồi thì tâm được định lại, trì danh mới có công đức. Chúng ta niệm một câu danh hiệu A Di Đà Phật này mà trong lòng vẫn còn xen tạp vọng tưởng, nghi hoặc thì hoàn toàn mất hết công đức. Công phu chân thật chính ngay chấp trì danh hiệu, chính ngay ức Phật niệm Phật hiện tiền tương lai nhất định thấy Phật như trên Kinh Lăng Nghiêm Bồ Tát Đại Thế Chí nói với chúng ta. Ưc là gì vậy? Trong lòng thật có Phật, không nghĩ đến cái thế giới này, tốt cũng tốt, không tốt cũng tốt, tại vì sao? Đây là cộng nghiệp của chúng sanh, chiêu cảm của biệt nghiệp, chúng ta rõ ràng, chúng ta tường tận.

Phật ở trong kinh giáo thường nói “*Phật không độ người vô duyên*”, Phật đại từ đại bi, tại vì sao không độ người vô duyên? Vô duyên là gì vậy? Là chúng ta không tin tưởng, không lý giải, không chịu thật làm, Phật đến giáo hóa họ cũng không ích gì, vậy thì làm sao? Thì không dạy họ, để họ tùy theo nghiệp thọ báo,

thọ báo họ ném lấy cái khổ, nhất là đến ba đường, đặc biệt là địa ngục, chịu hết cái khổ thì họ hồi tâm chuyển ý muốn học, muốn cầu giải thoát, chỉ cần có cái ý niệm này sanh khởi thì duyên liền chín muồi, Phật Bồ Tát liền xuất hiện. Bạn xem, từ bi bao lớn! Bạn không thể tin tưởng, bạn không thể lý giải, không thể tiếp nhận, gặp mặt cũng không thể dạy bạn, cho nên bạn liền biết được ba đường. Tuy Phật nói là ba đường ác, tuy là nói ra ba đường thiện, tôi học Phật 58 năm rồi, ngay trong tâm tôi biết rõ, Phật nói ba đường thiện chưa hẳn là thiện, Phật nói ba đường ác chưa hẳn là ác, tại vì sao tôi có cái thể hội này? Trên thực tế Phật nói được rất rõ ràng, ngay đến chân vọng đều không phải là thật, nhiễm tịnh cũng không phải là thật, thì làm gì thiện ác lại là thật! Cho nên tôi hiểu rõ, ba đường thiện là cái gì? Bởi vì nghiệp thiện của bạn làm, vậy bạn phải đi tiêu cái nghiệp thiện này, ba đường ác bạn tạo ra ác nghiệp, ác nghiệp phải tiêu hết, đó là chỗ tiêu ác nghiệp, là chỗ tiêu hóa. Bạn từ cái góc độ này mà xem, thiện ác là bình đẳng, chỉ cần là nghiệp đều phải đem nó tiêu hết, nghiệp không tiêu hết là vì sao? Nghiệp không tiêu hết tâm của bạn không thanh tịnh, nếu như ở trong ba đường thiện sanh khởi tham luyến thì hỏng rồi, vì sao vậy? Không ra khỏi sáu cõi luân hồi, cho nên phải biết đó không phải là việc xấu. Giống như chúng ta phạm lỗi lầm, thời trước trường học có cách xử phạt, hiện tại không có, thầy giáo phạt học trò đánh vào lòng bàn tay, phạt quỳ. Khi bị xử phạt có phải là việc xấu không? Không phải việc xấu. Thầy giáo vào thời xưa dùng thước đánh vào lòng bàn tay, thường hay có việc này. Lão sư Lý chúng ta chịu khổ hơn nhiều so với chúng ta, khi đi học thường hay bị đánh, thường hay bị phạt quỳ, quỳ vẫn không phải là thông thường, bên dưới chỗ quỳ dùng một cục sỏi, để bạn quỳ trên sỏi, rất là khó chịu, như là bị trừng phạt vậy. Học trò cảm kích đối với thầy giáo, không hề oán hận họ, vì sao vậy? Phải ghi nhớ lấy. Sách khi bạn bảo họ học thuộc lòng, chỗ này không thể học ra được, nếu như bị đánh thì chúng đặc biệt lưu ý, ngay chỗ này nghe giảng không thể nghe hiểu, nếu như bị đánh thì sẽ nhớ hơn nhiều, sẽ nhớ được rõ ràng tường tận, cho nên đó là phương thức giáo học. Không thể không biết lão sư thương học trò, không phải hận bạn, không phải chán ghét bạn, mà là ưa thích bạn, thương bạn, cái đạo lý này phải hiểu. Cho nên đọa ở ba đường ác không gì khác là tiêu ác nghiệp, ác nghiệp cũng là chướng. Trong ba đường thiện là quan trọng, vì bạn hưởng thụ, khi trông được phước báo không khởi tham luyến, vậy thì bạn thật đang hưởng phước. Nếu như hưởng phước báo khởi cái tâm tham luyến đối với phước báo, sanh khởi cái tâm tự tư tự lợi thì hỏng rồi, vậy thì chính là thiện nghiệp chuyển biến thành ác nghiệp. Chuyển biến được rất nhanh, đều là ở trên ý niệm, không có trí tuệ luôn luôn là chuyển sai, nếu sai thì

chuyển sẽ càng sai, thiện cũng chuyển sai rồi, sự việc này liền sẽ rất phiền phức. Nếu như có trí tuệ, nó đều chuyển đúng, chuyển được rất thù thắng. Thù thắng không gì bằng, thù thắng đệ nhất, chính là chuyển đi đến thế giới Cực Lạc, việc này quá thù thắng, ngay đến mười phương Bồ Tát đều rất ngưỡng mộ, bạn vừa chuyển thì liền thành Phật! Họ vẫn còn tu hành ở địa vị Bồ Tát, vẫn không thể nâng lên đến địa vị của Phật, làm sao mà bạn có thể chuyển thành công được? Cho nên pháp môn Tịnh Độ không thể nghĩ bàn, nếu gặp được pháp môn Tịnh Độ đó là duyên phận quá hi hữu. Vậy những người chúng ta ở đây đã gặp được hay chưa? Gặp được rồi, hơn nữa duyên với Tịnh Độ rất sâu, ngay đời này không thể thành tựu, đời sau kiếp sau, bạn sẽ đời đời kiếp kiếp gặp được, vì có duyên mà! Không luận ở cõi nào, chúng ta thường nói chỉ có địa ngục là không có, cõi khác đều có Phật Bồ Tát đến ứng hóa, kỳ thật nói là có cách nói như vậy. Cách nói này cũng là khích lệ mọi người, kỳ thật địa ngục có Phật Bồ Tát hay không? Có! Bồ Tát Địa Tạng nói “*địa ngục chưa hết người thì thế không thành Phật*”, vì sao mà không có? Có! Thế nhưng vấn đề ở chỗ nào? Địa ngục rất khó chuyển, vì sao vậy? Quá khổ. Cho nên học Phật về mặt tâm lý thông thường mà nói, nên có câu giàu sang học đạo khó, nghèo khổ học đạo khó. Người giàu sang họ rất an vui, họ không để ý đến việc học Phật, cho nên Phật pháp trên trời không bằng nhân gian, không phải là người đại thiện căn thì họ không chịu tiếp xúc. Nghèo khổ học đạo khó, đời sống của họ quá khổ, ba bữa ăn cũng là vấn đề thì có tâm tư gì để mà học Phật chứ? Cho nên học Phật duyên thù thắng nhất là một gia đình nhỏ, không nên quá giàu có, đời sống có thể miễn cưỡng qua được là tốt, người như vậy dễ dàng giác ngộ, dễ dàng hồi đầu, dễ dàng tiếp nhận giáo huấn của thánh hiền. Trong sáu cõi, cõi trời thì gần như là đại phú đại quý, địa ngục thì cũng giống như nơi bần cùng nghèo khổ nhất, là cái nguyên nhân như vậy. Luôn phải làm cho rõ ràng, làm cho tường tận, không nên sanh ra hiểu lầm, không nên hiểu sai đi cái chân tướng sự thật này, việc này rất quan trọng.

Chúng ta sanh ra trong cái xã hội hiện tại này, tuy là khoa học kỹ thuật phát triển, dường như là rất giàu có, đời sống vật chất đều là không tẻ, kỳ thật xã hội ngày nay nguy cơ trùng trùng. Hôm trước có một đồng tu lấy từ trên mạng xuống một tin tức cho tôi xem, tôi vẫn không tích cực để xem, tôi chỉ xem cái tựa đề. Nước ngoài có một khoa học gia cũng là rất nổi tiếng, ông tuyên bố với xã hội ngày cùng của thế giới. Tôi đợi một lát bỏ ra một ít thời gian để xem, hoàn toàn là quan niệm tiêu cực bi quan, nói thế giới này hết cứu, có phải thật là hết cứu rồi không? Chúng ta tỉ mỉ mà quán sát, cái thế giới này có thể biến thành ra thế này,

nguyên nhân này do đâu? Chúng ta cùng tỉ mỉ mà quán sát, nguyên nhân ở tánh người khác thường. Chân thật có trí tuệ, chân thật có đức năng, có thể cứu vãn. Ai có cái trí tuệ này, ai có cái đức năng này? Chư Phật Bồ Tát. Chúng ta phải thừa nhận, chúng ta phải khẳng định, chư Phật Bồ Tát có trí tuệ, có đức năng, đại thánh đại hiền của thế xuất thế gian, chúng ta khẳng định những người này đều là chư Phật Bồ Tát ứng hóa mà đến. Vì sao các ngài có trí tuệ như vậy, đức năng như vậy, từ bi như vậy, khéo léo như vậy? Chúng ta buông bỏ nghi hoặc, không hoài nghi, đầy đủ lòng tin, từ trong kinh điển di giáo mà tìm, mà phát hiện, mà nghiên ngẫm tìm tòi, ở trong đây có phương pháp và lý luận cứu vãn xã hội. Tổng nguyên tắc, đó là lời thoại thiên mà đệ tử Phật thường hay nói trên miệng, đều xem thường, tổng nguyên tắc chính là “*cần tu giới định tuệ, diệt trừ tham sân si*”. Tai nạn từ do đâu mà có? Chân thật là tai nạn từ tham sân si mà ra. Phản diện của tham sân si chính là giới-định-huệ. Giới là gì vậy? Luân lý, đạo đức, nhân quả, đây đều là thuộc về giới. Xã hội hiện tại này không có luân lý, việc này thật đáng sợ, không có luân lý thì loạn hết, quan hệ giữa người và người liền sẽ tạo thành xã hội hỗn loạn của cả thế giới. Không có đạo đức, người với người cùng ở với nhau, người cùng với hoàn cảnh, tiêu chuẩn bị mất đi, nguyên tắc bị mất đi, cho nên tạo thành cả thầy đại tự nhiên hỗn loạn, đó chính là tai nạn thiên miên. Đây là từ hiện tượng tự nhiên của địa cầu rõ ràng trình hiện ra hiện tượng khác thường, khoa học không thể nghiên cứu ra được. Nhiệt độ trên địa cầu tại vì sao nâng cao? Tại vì sao trong mấy năm gần đây, nhiệt độ nâng cao nhanh đến như vậy? Vấn đề này chỉ có Phật trên kinh điển nói được thấu triệt. Trong học thuyết truyền thống của đông phương nói ngũ hành, ngũ hành là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, nó có quan hệ liên đới, nó cùng nhân tính với chúng ta, chính là chúng sanh hữu tình, liên quan từng ý niệm. Phật nói với chúng ta, tâm tham là nước, có cảm với nước. Người hiện tại tham lam, tham lam không biết chán, đây là hiện tượng gì? Là hiện tượng thủy tai, nạn nước nghiêm trọng. Sân hận, phẫn nộ, khởi tức giận, oán hận, chúng ta tưởng tượng xã hội hiện tại này so với 30 năm trước, so với 60 năm trước, so với 100 năm trước, thời đó lòng người lúc trước hiền hòa mềm diệu, lòng người an định, hiện tại thì sốc nổi, không cần nói đến người lớn, ngay đến trẻ nhỏ bạn xem thấy thấy đều là sốc nổi, vậy thì có thể được sao! Trẻ nhỏ ba, bốn tuổi không an tịnh, trình hiện ra hiện tượng bao chao, sân hận, đồ kỵ, từ nhỏ đã biết cách hại người, vậy mà được sao! Đây là gì vậy? Dẫn khởi núi lửa bùng nổ, dẫn khởi nhiệt độ địa cầu nâng cao. Phật nói cho chúng ta nghe đây là nguyên nhân. Nếu như con người trên địa cầu của chúng ta từ nay về sau đều không khởi tức giận, nhiệt độ lập tức hạ thấp, lập tức liền có thể hồi phục bình thường. Trong thế giới Cực Lạc, các cõi

nước chư Phật không có tai nạn, không có nạn lửa, nạn nước, nạn gió, cơ bản là không hề nghe nói đến, do nguyên nhân gì vậy? Người ta không có tham sân si mạn. Ngu si là nạn gió, động đất là ngạo mạn, đổ kỵ ngạo mạn chiêu cảm đến động đất. Hiện tại bạn xem thấy thông thường trong xã hội có được một chút việc tốt nào đó thù thắng hơn so với người khác thì đáng được kiêu ngạo, khi vừa kiêu ngạo thì thật đáng trách, vừa kiêu ngạo thì động đất liền đến. Làm tốt là việc phải làm, có gì đáng để kiêu ngạo đâu? Làm không tốt là lỗi lầm, làm tốt là việc nên làm, trong kinh Phật mới có thể nói được thông cái đạo lý này. Thế là chúng ta thỉnh Phật trụ thế liền hiểu rõ, chúng ta phát chân tâm học Phật, hy vọng ở ngay trong một đời này chân thật muốn khai ngộ, chân thật ta muốn chứng quả, ta không thể chứng được Phật quả, ta cũng muốn chứng quả vị Bồ Tát. Bồ Tát trong kinh Hoa Nghiêm, bao gồm những Bồ Tát sơ học chưa khai ngộ có 51 ngôi vị, nếu chúng ta chân thật muốn phát tâm, ngôi vị cao chúng ta không dám nghĩ, chúng ta muốn vị thứ thấp nhất là Thập tín, ta nghĩ ở ngay trong đời này có thể chứng được Sơ tín, Nhị tín thì ta đầy đủ rồi. Phật Bồ Tát có đến hay không? Đến, “Phật Thị môn trung, bất xả nhất nhân”, bạn phát ra cái nguyện ta ngay trong đời này muốn chứng sơ quả, cầu Phật Bồ Tát đến giúp đỡ, thì các ngài khẳng định đến, vì sao vậy? Bồ Tát Sơ tín vị ở trong Đại thừa là rất thấp, tòa lầu 51 tầng đây là tầng thứ nhất, bạn muốn chứng được cũng có điều kiện, nếu Phật Bồ Tát không xuất hiện thì ngài làm sao mà dạy bạn? Đây chân thật thỉnh Phật trụ thế. Còn có tâm lượng càng lớn hơn, Sơ tín, Thập Tín, Thập Trụ, ta vẫn không vừa lòng, ta mong muốn ở ngay trong đời này chứng được quả vị cứu cánh, đây là đại tâm, vậy thì Phật Bồ Tát không đến để giúp bạn thì không được, chỉ cần bạn khởi lên cái ý niệm này, có cảm, Phật Bồ Tát liền có ứng. Thế nhưng cái ý niệm này phải thật, phải thật tâm, không phải là đùa giỡn, nguyện tâm vừa phát, mỗi niệm không quên, phải chăm chỉ nỗ lực mà làm, thế là cảm ứng liền sẽ hiện tiền. Nếu không phải thật làm, vậy thì không thể nào. Thật làm là gì vậy? Thật tâm học, niệm Phật phải thật niệm.

Thật niệm, niệm Phật có bí quyết, Bồ Tát Đại Thế Chí ở trong niệm Phật Viên Thông Chương dạy chúng ta “*Gom niệp sáu căn, tịnh niệm tương tục*”, đây là bí quyết của niệm Phật. “*Gom niệp sáu căn*”, câu nói này không dễ hiểu, đổi một câu thì bạn liền dễ dàng hiểu được, chính là buông bỏ vạn duyên, chính là cái ý này. Sáu căn là gì vậy? Nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý. Nhãn đem sắc buông bỏ, nhĩ đem thanh buông bỏ, thiệt đem vị buông bỏ, tỷ đem hương buông bỏ, thân

đem xúc buông bỏ, ý đem pháp buông bỏ, chính là buông bỏ vạn duyên. Buông bỏ vạn duyên thì tâm của bạn liền định, bạn liền hồi phục được tâm thanh tịnh.

“*Tịnh niệm tương tục*”, tịnh niệm là gì? Không hoài nghi, không xen tạp, đây chính là tịnh niệm. Ngày nay chúng ta niệm Phật nửa tin nửa nghi đối với Phật, dường như thế giới Tây Phương Cực Lạc quá xa vời, chưa xem thấy, trên kinh Phật nói được rất hay, rốt cuộc là thật hay là giả? Tín tâm không đầy đủ. Khi niệm Phật thì vọng niệm quá nhiều, rất nhiều xen tạp. Chúng ta cũng có đồng tu thật làm, khi niệm Phật thì đóng cửa lại, gỡ bỏ chuông nhà, chuông điện thoại cũng gỡ luôn, hai giờ đồng hồ niệm Phật này là hai giờ đồng hồ hoàn toàn đoạn tuyệt với bên ngoài, vậy thì đúng. Bạn đang ngồi niệm Phật, chuông điện thoại vang lên thì công phu bị mất hết. Bạn phải có thể buông bỏ được!

Bí quyết thứ ba là không thể gián đoạn, đây là tương tục. Cái không gián đoạn này là trong tâm không gián đoạn, cho nên nhớ Phật niệm Phật hiện tại tương lai nhất định thấy Phật. Chúng ta phải chân thật tin tưởng, tín tâm kiên định, có thể vãng sanh hay không then chốt chính ngay chỗ này. Niệm Phật vãng sanh không cần phải học rất nhiều kinh giáo, kinh giáo là dùng để làm gì? Kinh giáo giúp người niệm Phật đoạn nghi sanh tín, ta không có nghi hoặc, ta đầy đủ lòng tin thì ta có cần đọc kinh giáo hay không? Không cần, một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng thì được rồi. Lão tu hành cầu vãng sanh, phần nhiều đều là tuổi tác đã lớn, chính mình tự biết ngày tháng không còn nhiều, bé quan niệm Phật, ở nơi chòi tranh niệm Phật, ở chòi tranh cũng gần giống như bé quan vậy, chính là đoạn tuyệt với duyên ngoài, ta một lòng niệm Phật, cùng với ta ở chung một nơi học Phật, ngoại duyên của ta đã bỏ đi một số, không có truyền hình, không xem báo chí, tạp chí cũng không, giảm được rất nhiều việc, thế nhưng vẫn có điện thoại, còn có thư điện tử, những thứ này vẫn là có quấy nhiễu. Nếu như chân thật niệm Phật, những thứ này đều không nên có, cũng có chút phước báo, phước báo là có người đến chăm sóc đời sống của bạn, giúp bạn làm hai bữa cơm, giúp bạn giặt giữ quần áo, liên hệ đối với bên ngoài do họ phụ trách, tận sức không làm quấy nhiễu bạn, để bạn chuyên tâm niệm Phật. Ba bốn năm trước, Thâm Quyển có một cư sĩ, cư sĩ Hoàng, ba mươi mấy tuổi, ông nghe tôi giảng kinh, nghe đến thời xưa niệm Phật thành tựu, như trong “Vãng sanh truyện” đã nói, trong “Tịnh Độ Thánh Hiện Lục” đã nói, tuyệt đại đa số đại khái đều là ba năm thành tựu, ông liền muốn thử xem. Ông bé quan niệm Phật, bên ngoài thấy đều buông xả, chân thật chính là một bộ Kinh Di Đà, ngoài ra thấy đều là Phật hiệu, thử xem có thể thành tựu hay không. Ông tìm đến Hướng Tiểu Lợi, Hướng Tiểu Lợi phát tâm hộ

thất hộ trì ông, ông niệm được hai năm mười tháng, biết trước giờ để vãng sanh, chứng minh trong “Vãng sanh truyện” cùng “Tịnh Độ Thánh Hiện Lục” là chân thật, không phải là giả, còn thọ mạng cũng không cần, công phu ta thành tựu rồi, thấy được Phật A Di Đà thì liền đi. Đây thật là ông hiện thân nói pháp cho chúng ta. Vào lúc đó tôi ở HongKong, đến Thâm Quyển chỉ có một giờ ngồi xe. Việc này nói rõ đây là sự thật, không phải là việc khó. Người thông thường khó ở chỗ nào vậy? Khó ở bạn không thể buông xả, bạn vọng tưởng tạp niệm quá nhiều, trong lòng bạn không phải là Phật hiệu, trong lòng bạn là những việc vụn vặt, quá nhiều sự việc, đó mới gọi là chướng ngại chân thật. Cho nên phải thật buông xả, những việc bất thiện buông xả, những việc thiện cũng phải buông xả, bạn mới có thể cầu sanh Tịnh Độ.

Sanh đến Tịnh Độ, thấy được A Di Đà Phật, ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thành tựu, ở nơi đó thành tựu sẽ rất nhanh, vì sao vậy? Bạn được oai thần của A Di Đà Phật gia trì, bạn sẽ thừa nguyện tái sanh, rộng độ chúng sanh, vào lúc đó cái nguyện sẽ rất lớn. Có phải là bạn đến hay không? Có phải bạn liền lìa khỏi thế giới Cực Lạc hay không? Không phải, bạn vì sao mà đến? Phân thân ra mà đến, bạn có thể phân vô lượng vô biên thân đến mỗi một thế giới khác nhau, vì sao vậy? Mỗi một thế giới đều có duyên đối với bạn, trong đời quá khứ bạn đều đã ở qua nơi đó, không chỉ cái thế giới này, vô lượng vô biên thế giới, bạn ở trong vô lượng kiếp thấy đều đã ở qua, đều có chúng sanh hữu duyên, ở nơi nào chúng sanh có cảm thì liền đi đến nơi đó, bạn liền có thể đồng thời phân vô lượng vô biên thân. Cũng giống như ở thế giới Cực Lạc vậy, bạn ở thế giới Cực Lạc, trong Tịnh Độ ba kinh nói với bạn, Thích Ca Mâu Ni Phật không biết nói lời giả dối, mỗi câu đều là chân thật, bạn mỗi ngày đều sẽ đi cúng dường mười phương, mười vạn ức chư Phật Như Lai. Mười vạn ức là nói một cách tổng quát, không phải là vậy, bởi vì cái thế giới này của chúng ta cách với thế giới Cực Lạc là mười vạn ức cõi nước Phật, cho nên Phật nói ra cái ý này, mười vạn ức cõi nước Phật trong khoảng khảy móng tay bạn liền đến được. Bạn đến thế giới Cực Lạc rồi trở lại nơi này dễ dàng, không khó. Phật nói ra là cái ý này, kỳ thật không chỉ vậy! Hiện tại chúng ta đã học Hoa Nghiêm, bên đây học là ba cái châu biến, cái năng lực này bạn đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, vô lượng vô biên cõi nước Phật, bạn lúc nào cũng có thể đi, đều là phân thân mà đi, A Di Đà Phật ở nơi đó nghe kinh nói pháp bạn không hề rời khỏi, bạn có thể phân ra vô lượng vô biên thân, đến vô lượng vô biên thế giới, vậy mới gọi là đại tự tại! Bạn có ngưỡng mộ hay không? Có muốn hay không? Muốn, thật làm, thì ngay đời này liền có thể đạt được. Việc

này không phải là giả. Cư sĩ Hoàng Trung Xương ở Thâm Quyển, ông đã làm thử nghiệm vãng sanh, ông liền nhận được, cũng là nhìn thấu được cái thế giới này không đáng để lưu luyến, ông đã dùng thời gian hai năm mười tháng thì thành công, cho nên công đức hộ thất là không thể nghĩ bàn. Hộ thất hộ trì là thành tựu cho một người đi làm Phật, bạn nói xem cái công đức bao này lớn! Có công đức lớn như vậy, bạn chính mình nếu có thể nắm lấy được, bạn liền sẽ được Phật lực gia trì.

Cái gì gọi là nắm lấy được? Nhất định phải hiểu được tùy hỷ công đức, phải hiểu được sám trừ nghiệp chướng, phải hiểu được hằng thuận chúng sanh, cũng chính là nói ngay trong đời này tùy duyên tùy phận, không phan duyên, không vượt phận, thành thật trung thực mà niệm Phật, phước đức của bạn liền giữ được, bạn có Tam Bảo gia trì. Bạn đã từng thành tựu một vị Phật, đưa một người đến thế giới Cực Lạc là thật, không phải là giả, bạn sẽ được chư Phật hộ niệm. Nếu như bạn không giữ bản phận, chính mình còn dùng hết cách để đi phan duyên, vậy thì Phật Bồ Tát không gia trì bạn, vì sao vậy? Bạn chính mình có biện pháp, không cần đến ta giúp, Phật Bồ Tát sẽ không đến, không phải không linh, là do bạn chính mình không cần các ngài. Bạn nói xây đạo tràng không có tiền, không hề gì, bạn xây đạo tràng không phải vì chính mình, mà là vì để hưng long chánh pháp, là vì để cúng dường người chân thật học Phật, Phật Bồ Tát tự nhiên sẽ chăm sóc, không cần phải lo nghĩ để hóa duyên, đưa ra chủ ý không tốt không bình thường, vậy thì hoàn toàn sai rồi! Quy củ phép tắc, người khác đưa tiền đến, như Hàn Quán Trưởng lúc trước rất tốt, có một năm qua năm mới, có một cư sĩ đem đến 500 ngàn để cúng dường thư viện, bà liền hỏi ông ấy, tiền của anh từ đâu mà có? Ông ấy nói một mặt ông tích lũy, còn có chút ít là mượn được, đủ được 500 ngàn. Hỏi ông ấy là người nhà của anh có biết việc này hay không? Người trong nhà không biết được. Quán trưởng không tiếp nhận, bảo mang về. Bạn chính mình tích lũy thì có thể mang đến cúng dường Tam Bảo, không được đi vay mượn, vay mượn là sai lầm, nếu như vay mượn mà lãi suất cao vậy thì bạn càng sai lầm, làm gì có loại đạo lý này! Người nhà không biết được, nếu như biết rồi, người trong nhà sẽ không hài lòng đối với bạn, phải mau mang về. Thiện tâm thiện ý cúng dường phải nên điều tra rõ ràng có nên nhận hay không, không thể thấy tiền thì mở to mắt ra, bất cứ tiền gì cũng nhận thì còn gì để nói! Vậy thì tạo tội nghiệp! Cá nhân chúng ta cả đời phải nên hiểu được cái đạo lý này, phước báo hiện tiền sớm hay trễ là có mạng, có người tuổi trẻ thì phát rồi, có người tuổi già thì mới phát, người xưa dạy chúng ta tuổi trẻ phát tài không phải là tiền tài chân thật, vì

sao vậy? Nếu như không có trí tuệ, ham muốn phước báo mà nói thì sẽ rất nhanh bị tiêu mất. Phát tài tốt nhất là sau 40 tuổi, tuổi già, 40, 50 tuổi phát, họ có kinh nghiệm của cuộc sống, họ sẽ trân trọng phước báo của họ, họ có thể nắm lấy. Hai ba mươi tuổi mà phát thì quá nhanh, luôn luôn là không đến được bốn năm mươi tuổi thì họ đã tiêu hết, đó thật gọi là hoa đốm hư không. Cái đạo lý này không thể không hiểu. Cho nên chúng ta chân thật muốn cầu thiện tri thức, cầu Phật Bồ Tát cảm ứng, không gì khác hơn chính là chính mình thật tu, thật làm, triệt để buông bỏ không vướng bận bất cứ thứ gì, Phật Bồ Tát sẽ chăm sóc, thật có khó khăn, thật sẽ chăm sóc. Phương pháp này của tôi là đại sư Chương Gia dạy cho tôi, cả đời tôi được thọ dụng rất lớn. Tôi đã trải qua rất nhiều khảo nghiệm, nếu như không phải oai thần Tam Bảo gia trì thì quyết định không thể qua được. Lão sư bảo tôi thật tu, thật làm, cả đời của bạn đều là Phật Bồ Tát chăm sóc, tôi có tràn đầy lòng tin đối với lão sư, cho nên tâm của tôi là định, thuận cảnh cũng tốt, nghịch cảnh cũng tốt, bởi vì tôi biết toàn là Phật Bồ Tát an bài, Phật Bồ Tát giúp tôi nâng cao. Trong thuận cảnh quyết định không có tham luyến, học cái này, vậy mới có thể nâng cao; trong nghịch cảnh quyết định không oán trời trách người, không luận ở trong hoàn cảnh gì đều là cảm ân, cảm tạ an bài của Phật Bồ Tát, cũng giống tiếp nhận Phật Bồ Tát khảo nghiệm đối với ta. Mỗi lần khảo nghiệm tôi đều có thể thuận lợi vượt qua, dần dần tường tận giác ngộ ra, thân tâm thế giới từ từ cũng buông bỏ, vậy mới được tự tại. Bạn có vướng bận thì tự tại của bạn từ đâu mà có? Bạn có vướng bận, thì bạn không thể ra khỏi sáu cõi, thì bạn không thể vắng sanh.

Do đây có thể biết, “thỉnh chuyển pháp luân” tương đối dễ dàng, đây là tu đại phước báo. “Thỉnh Phật trụ thế” là tu phước báo lớn nhất. Bồi dưỡng nhân tài, bồi dưỡng sư chất luân lý đạo đức, đây đều là đại phước báo. Việc này con người chúng ta có thể làm được thành công hay không? Không thể! Nếu như không được gia trì của tổ tông, gia trì của Tam Bảo thì con người quyết định không thể làm được. Ngày trước, chúng ta vào năm 2006, 2007, 2008, trong ba năm này, trong cái trần nhỏ ở Thang Trì đã làm thành công cái thực nghiệm, chúng ta không dám giành công, đó là cái gì vậy? Chân thật là cái đức của tổ tông, nhờ Tam Bảo gia trì mà thành công, không phải con người làm được, chúng ta có cảm ứng rõ ràng. Ngày hôm nay chúng ta đem cái sự nghiệp này giao cho chính phủ, chính phủ tiếp tục làm, cái công đức này bao lớn! Ở nước ngoài, Malaysia, họ cử người đến Thang Trì để học tập rất nhiều, hơn nữa trường học tiếng Hoa của họ, trường tiếng Hoa của Malaysia có hơn một ngàn trường, hiệu trưởng của họ có một hội

công, cùng với trung tâm Thang Trì ký một hiệp định giao lưu năm năm, chính là giao lưu thầy giáo. Thầy giáo của họ đến trung tâm để bồi dưỡng, thầy giáo của trung tâm đến Malaysia để dạy học, hiện tại họ chánh thức thành lập Trung Tâm giáo dục văn hóa Lô Giang Malaysia. Hôm trước họ gọi điện thoại nói với tôi, ngày 29 tháng này chánh thức khai giảng. Ở giai đoạn trước họ ở Cổ Tấn, bồi dưỡng thầy giáo hai tháng, cũng là thầy giáo trung tâm chúng ta đi giúp họ, bồi dưỡng thầy giáo của họ, hiện tại ngày 29 tháng 5 họ chánh thức khai giảng. Cư sĩ Lý Kim Hữu nói với tôi, chúng ta khai giảng trước sau đó chọn ngày cử hành chánh thức lễ khai giảng, tổ chức lễ khai mạc, ông dời đến tháng 10. Ông nói hiện tại bởi vì vừa mới lên lớp, khi quan khách bên ngoài đến không xem thấy được thành tích, dời đến tháng 10, có thời gian bốn năm tháng lên lớp, tất cả đều đã đi vào quỹ đạo, vào lúc đó liền rất có ý nghĩa, rất có đạo lý. Tháng mười chánh thức khai mạc thủ tướng của họ sẽ xuất tòa, chính là người lãnh đạo quốc gia đến tham dự, là việc tốt! Lý Kim Hữu ngay trong một đời, sự việc này ông đã lập được đại công đức, vấn đề chính là duyên, gặp được cái duyên này ông có thể nắm bắt xây dựng, chân thật có thể nói một sự nghiệp vĩ đại, cứu văn hóa truyền thống của chúng ta, ở trên thế giới bạn nói xem có còn gì bằng hay không? Tương lai cái trung tâm này sẽ biến thành một tiêu điểm chú ý của toàn thế giới, học văn hóa Trung Quốc đến Malaysia để học, bởi vì họ lấy tiếng Anh làm chủ, đến Trung Quốc học còn phải cần phiên dịch, ở Malaysia họ có thể trực tiếp nghe giảng bài. Chúng ta giúp đỡ là dùng Trung văn giúp cho những thầy giáo này, các thầy giáo dạy học có thể dùng tiếng Anh, dùng tiếng Malay, thật là hiếm có! Đây chính là nói cơ hội này không nhất định là mỗi người đều có, sau khi gặp được rồi bạn cần phải nhận biết, bạn phải có thể nắm lấy, bạn liền tu được đại phước báo, bạn liền xây được đại công đại nghiệp. Bạn phải nên biết, sự nghiệp này, người Trung Quốc hơn hai vạn bốn ngàn họ, mỗi một tổ tông của một tánh họ đều cảm kích bạn, bạn đem văn hóa truyền thống của lão tổ tông hoàn toàn tiếp nhận ở nơi giảng đài nhỏ nhỏ mà mở mang rộng lớn, lợi dụng truyền hình khoa học kỹ thuật cao của hiện tại truyền phát đến toàn thế giới, người có duyên chính là họ tin tưởng họ lý giải, họ thật chịu làm, giáo học từ xa, giáo học từ không trung, bạn nói xem cái lợi ích này bao lớn! Chúng ta không thể không tán thán. Đây là việc mà chúng ta trong những năm qua đã sống qua hơn 80 năm rồi đi khắp nơi trên thế giới, gặp được một người như vậy, chúng ta xem thấy việc làm này của ông thành công rồi, vô lượng hoan hỉ. Ông mời tôi đến tham dự ngày chánh thức khai giảng. Ông nói với tôi, ngày 29 phó bộ trưởng bộ giáo dục của họ đến tham dự, lễ chánh thức khai mạc thì đã định vào tháng 10, người lãnh đạo quốc gia của họ

cũng sẽ đến tham dự, thật là hiếm có! Đây là một quốc gia Hồi Giáo, xem trọng luân lý, đạo đức, nhân quả cùng giáo dục tôn giáo, có thể cứu quốc gia, có thể cứu xã hội, có thể cứu thế giới. Việc này vào năm 2005, tôi hoằng pháp ở Malaysia, có cơ hội cùng với người lãnh đạo quốc gia nơi đó, gặp được thủ tướng Mahathet, chúng tôi nói đến xúc tiến hòa bình an định của thế giới thì nhất định phải đoàn kết tôn giáo, nhất định phải xem trọng phổ cập toàn dân luân lý, đạo đức, giáo dục nhân quả. Việc này đã qua năm năm rồi, năm nay là 2009, không ngờ họ đã làm thật. Việc này làm cho chúng ta cảm thấy rất là phấn khởi. Họ làm thật, một quốc gia thật làm sẽ có ảnh hưởng rất lớn. Sau khi nơi đó làm tốt rồi, những giới làm giáo dục của Đài Loan có thể đến Malaysia để tham quan, để khảo sát, ở khu vực Đông Nam Á, Thái Lan, Singapore, Malaysia, Ấn Độ, tôi tin tưởng rất nhanh họ sẽ làm. Những nơi đó trong những năm qua tôi cũng thường hay lui tới, quan hệ với họ cũng rất tốt, tôi biết rõ họ đều có ý muốn làm, cho nên Malaysia đã khởi đầu được rất tốt, chúng ta thấy được thế giới này có tiền đồ, cái thế giới này không giống như người nước ngoài nói là ngày tàn, họ xem không chuẩn, lòng người đang không ngừng vươn đến cái thiện. Trung Quốc đại lục cũng không ngoại lệ, trung tâm Lô Giang đang hồi phục làm, có thể thấy được đây không phải chỉ là khẩu hiệu thôi, cũng là thực tiễn chân thật mà làm, bởi vì luân lý đạo đức giáo dục nhân quả làm cho họ có được 5000 năm về trước được bình an thịnh trị. Khi tôi phát biểu cũng thường hay nói đến, chúng ta có giáo học trí tuệ, có phương pháp giáo dục, có quan niệm lý luận tốt, có hiệu quả thù thắng, đây là việc rất khó được, không thể nào xem thường. Có được cái nền tảng này, chúng ta lại tiếp tục học Phật, Phật là giúp chúng ta hướng lên trên thêm một tầng, nâng lên đến hồi quy tự tánh, đó gọi là viên mãn thành Phật. Tự tánh là Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, đây là tự tánh vốn đầy đủ, chỉ cần đem phiền não tập khí buông xả, chính là buông bỏ. Phiền não tập khí là chướng ngại. Chúng ta đối với “thỉnh chuyên pháp luân, thỉnh Phật trụ thế”, cái ý nghĩa này chân thật rõ ràng rồi, liền biết được chính mình phải nên làm gì.

Chúng ta ngay đời này đến thế giới này là có sứ mạng, cái sứ mạng này là gì vậy? Nâng cao linh tánh của chính mình, ngay trong một đời này, chúng ta khởi tâm động niệm, lời nói việc làm phải nâng lên đến thanh tịnh không nhiễm, thuần thiện thuần tịnh. Rất khó được, rất thù thắng là gặp được pháp môn Tịnh Độ, việc này đích thực chân thật là “trăm ngàn muôn kiếp khó được gặp”. Lời nói này của cư sĩ Bàng Tế Thanh không có chút nào giả dối. Vô lượng kiếp đến nay một nhân duyên hy hữu khó được gặp, chúng ta gặp được rồi, gặp được phải biết trân trọng,

gặp được quan trọng nhất là bạn phải nhận biết, bạn phải biết rõ, không dễ gì gặp được, phải cố gắng mà nắm lấy, ở ngay trong một đời này quyết định thành tựu, đó chính là phải nỗ lực tu pháp sám hối, đoạn ác tu thiện, ngày ngày đọc kinh. Đương nhiên người tu Tịnh Độ chúng ta, Kinh Di Đà thường niệm, Kinh Vô Lượng Thọ thường niệm, rất tốt! Tôi khuyên mọi người chúng ta vẫn phải đọc thêm Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, không nhiều, hai loại này số lượng không nhiều, đọc loại này để làm cái gì? Đọc loại này để phản tỉnh, kiểm thảo lỗi lầm của chính mình, ngày hôm nay ta có làm sai việc gì không, khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của ta có sai lầm hay không, lấy loại này để đối chiếu, vừa so ra thì liền tường tận, cho nên hai loại này cũng giống như tấm gương vậy, mỗi ngày sớm tối đối chiếu một chút, buổi sáng đối chiếu nhắc nhở chính mình không nên phạm lỗi lầm, buổi tối đối chiếu phản tỉnh, có vi phạm hay không, khi có vi phạm thì thay đổi tự làm mới. Dùng hai loại này để giúp chúng ta niệm Phật, tốt, đây gọi là “trì giới niệm Phật”, không thể xem thường. Năm cuối triều nhà Minh, đại sư Liên Trì dùng cái phương pháp này, đây là tổ sư đời thứ tám của Tịnh Độ tông chúng ta. Ở trong “Liên Trì Đại Sư Toàn Tập” có, ngài không gọi là công quá cách, ngài gọi là “tự tri lục”. Ngày nay chúng ta học không cần dùng tự tri lục, đó là người xuất gia dùng, chúng ta dùng Đệ Tử Quy, dùng Cảm Ứng Thiên thì tốt rồi, hai loại này có lợi ích chân thật đối với người hiện tại chúng ta.

Chúng ta ở Lô Giang dạy học thành công, chỉ thời gian rất ngắn, làm cho cái trần nhỏ Thang Trì đã thay đổi được rất lớn, người người đều có thể tìm lại lương tâm của mình, mọi người đều không muốn làm việc xấu, cảm thấy làm việc xấu là hổ thẹn, là xấu hổ, cho nên cả thầy phong khí xã hội thay đổi, khi vừa bước vào khu vực đó, bạn liền cảm thấy khác biệt với nơi khác. Ở Lô Giang dùng cái gì? Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, bởi vì dùng tôn giáo thì ở đại lục không được, ở trong xã hội phổ biến tuyên dương, chỉ hạn chế ở đạo tràng tôn giáo. Ở Đài Loan thì không có hạn chế này, Đài Loan thì mọi người đồng thời cùng học Đệ Tử Quy, học Cảm Ứng Thiên, cùng học hai thứ, cái gốc này sau khi đã cắm xuống được rồi lại học Thập Thiện Nghiệp Đạo thì thiết thực rồi. Thực tế mà nói, bởi vì giáo dục nhân quả ở vào ngày nay mà nói là vô cùng quan trọng, là căn bản của căn bản, không có giáo dục nhân quả thì Thập Thiện Nghiệp Đạo cùng Đệ Tử Quy, tôi cảm thấy không được thiết thực, vì sao vậy? Khi danh vọng lợi dưỡng lớn xuất hiện, bạn có động tâm hay không? E là không giữ được, thế nhưng hiểu được nhân quả thì không có vấn đề, hiểu được nhân quả liền biết được “*một bữa ăn một ngụm nước đều do tiền định*”, trong mạng không có thì bạn không thể cầu.

Ngày nay bày ra ngay trước mắt 100 tỉ đô có động tâm hay không? Ta có thể làm được không động tâm, vì sao vậy? Ta không có cái mạng đó, nếu ta cầm được số tiền đó thì tai nạn liền đến, đây là thật. Trong mạng của bạn không có địa vị cao như vậy, hôm nay mời bạn làm một bộ trưởng, bạn có dám làm hay không? Trong mạng của bạn không có, cái địa vị này đến thì e rằng không qua khỏi, một hai tuần lễ thì bạn liền gặp việc không may, vì trong mạng của bạn không có. Con người nếu như biết được vận mạng của chính mình thì liền sẽ an phận thủ thường, cũng giống như Viên Liễu Phàm vậy, cho nên Liễu Phàm Tứ Huấn đọc thêm vài lần thì sẽ rất tốt, tâm của bạn định.

Trước khi tôi tiếp xúc Phật pháp, lão cư sĩ Chu Kính Vũ đưa cho tôi một quyển Liễu Phàm Tứ Huấn, tôi xin nói với các vị, tôi xem quyển sách này được rất là thích thú, tôi cũng là xem liền một mạch 30 lần, đại khái đã dùng hai ba tuần lễ, xem qua từng lượt từng lượt xem đến 30 lần thì ấn tượng rất sâu. Tại vì sao tôi có thể có hứng thú lớn đến như vậy, xem được nhiều lần như vậy? Bởi vì vận mạng của tôi cũng gần giống như Viên Liễu Phàm vậy, nhưng tâm bệnh tập khí của ông tôi đều có đủ, ông còn có một số chỗ tốt, còn tôi không có, cho nên tôi xem đến chảy nước mắt, mỗi lần xem đều chảy nước mắt, tôi phải học tập với ông ấy, biết được một bữa ăn một ngụm nước đều do tiền định, trong mạng có không cần cầu, đến lúc thì tự nhiên sẽ đến, bạn cầu cũng chẳng qua là đến sớm hơn một chút mà thôi, đâu cần thế? Để cho nó tự nhiên thì tốt hơn, tại vì sao phải muốn sớm hơn? Trong mạng không có thì dùng bất cứ phương pháp gì cũng không cầu được, vậy cần gì phải cầu? Trong mạng không có, bạn có được không phải là phước, bạn có được là tai nạn, không dám đụng. Đây là chân thật hiểu được chỗ tốt của nhân quả báo ứng, loại hạn chế này có sức ràng buộc lớn hơn nhiều so với pháp luật, là từ ở trong nội tâm của bạn, bạn đã chú định rồi, sẽ không vọng cầu. Người khác đưa cúng dường đến cho tôi, tôi có dám cầu hay không? Tôi không dám cầu.

Chúng ta làm ở trần nhỏ Thang Trì, vào lúc đó vẫn chưa khởi lên ý niệm, vừa lúc có một cư sĩ cũng là người Malaysia, cũng là một nhà doanh nghiệp, cha của ông qua đời, có một buôn bán nhỏ, kỳ thật họ buôn bán rất nhiều, việc buôn bán này là ở HongKong, họ kinh doanh một công ty tàu vận chuyển, anh em chị em đều không chịu làm nên khi phụ thân qua đời đem công ty này bán đi, bán đi chia tiền cho mọi người. Ông được chia 900 vạn mỹ kim. Ông đến nói với tôi nhận được di sản của phụ thân, 900 vạn mỹ kim này muốn giao cho tôi, nói với tôi tốt nhất có thể dùng vào sự nghiệp giáo dục. Tôi nói tốt, tiền tôi không hề xem

thấy, tôi cũng chưa sờ đến, tôi nói tốt, cùng vừa lúc mọi người nói đến trung tâm văn hóa Lô Giang, xây dựng trung tâm này đại khái cần 500 vạn mỹ kim, ông lập tức chuyển 500 vạn đến trung tâm đó để họ xây dựng cái trường học này. Ngoài ra, còn bốn trăm vạn, tôi bảo ông chuyển cho cư sĩ Du Bồn Xương để làm phim truyền hình hoặc làm điện ảnh, những phim nói về nhân quả báo ứng, dường như ông đã làm Liễu Phạm Tứ Huấn, tôi hy vọng ông ấy làm Du Tịnh Ý Ngô Táo Thần Ký, Cảm Ứng Thiên, đem nó biên soạn thành phim kịch dài, tôi đi làm những thứ này. Tôi dạy ông ấy phương pháp cách dùng tiền như thế nào thì được rồi, tôi không có xem thấy, tôi cũng không có đụng đến, tôi không có được phước báo lớn đến như vậy, không thể tiếp nhận. Cho nên người phải an nơi bồn phận thì bạn sẽ không có lỗi lầm, đời sống của bạn liền rất an vui, liền thường sanh tâm hoan hỉ, bạn không có lo lắng, bạn không thể nào có tai nạn, cho dù gặp phải kiếp nạn cũng không hề khiếp sợ, vì sao vậy? Con người không có sanh tử, sanh tử là nhục thân, chúng ta nghĩ xem ngay đời này, đời quá khứ không biết, ngay đời này khởi tâm động niệm, lời nói việc làm không hề hại người nào, không hề làm qua việc xấu, nếu không thể vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì đời sau cũng là cõi trời, cũng sẽ không đi đến ba đường ác, bạn nói xem họ vì sao mà không hoan hỉ? Cho dù là chết cũng là rất hoan hỉ. Ngay đời này là nhân, đến đời sau là quả. Trên kinh Phật giảng được rất rõ ràng “*muốn biết nhân đời trước, thì xem quả đời này đang nhận*”, quá khứ ta đã tạo ra cái nhân gì thì chính là ngay đời này nhận; “*muốn biết quả đời sau, xem nhân đời này đã tạo*”, nếu bạn muốn đời sau có được cái quả báo gì, ngay trong đời này khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, bạn thử nghĩ xem, nếu như là thiện, là đại thiện thì phước báo đời sau sẽ thật to. Phước báo quá lớn thì nhân gian không có, vậy thì lên trên trời. Dục giới có sáu tầng, vậy chúng ta nghĩ xem cái phước báo ngay đời này đã tu sẽ không ở trời Đạo Lợi, phải ở trên trời Đạo Lợi, càng hướng lên trên cao thì phước báo càng lớn, cho nên bạn mới tràn đầy hoan hỉ. Tai nạn, cho dù có tai nạn, có cái tâm lo sợ hay không? Không có chút lo sợ nào, không luận là tai nạn gì cũng bình an vô sự. Tôi không hề trốn tránh tai nạn, nơi nào có tai nạn thì tôi đi đến nơi đó, chỉ cần lòng người ở khu vực đó có thể chuyển đổi, tai nạn liền có thể hóa giải. Cũng như thí nghiệm nước của tiến sĩ Giang Bồn Thắng đã làm ra chứng minh thiết thực nhất, lòng người chúng ta là thiện, hoàn cảnh ở nơi đây, hoàn cảnh của đại tự nhiên không có thứ nào là bất thiện. Trên kinh Phật nói “*cảnh tùy tâm chuyển*”, sơn hà đại địa bên ngoài hoàn cảnh vật chất là từ tâm người chuyển, khi lòng người lương thiện, không có động đất cũng không có bão tố, tự nhiên tai hại đều không có, nó sẽ không xảy ra ở nơi đây, cho nên chúng ta đối với giáo huấn của

chư Phật Bồ Tát, cổ thánh tiên hiền nhất định phải có lòng tin. Khi tai nạn phát sanh thì bất thiện cộng nghiệp chiêu cảm, thái bình thanh thế là do mọi người thiện nên cộng nghiệp cảm được, không ở bên ngoài, cho nên cổ thánh tiên hiền dạy bảo chúng ta “*hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ*”, lời nói này giảng nói được rất có đạo lý. Bên ngoài tai nạn xảy ra, nhân là ở trong tâm, không ở bên ngoài, bạn từ trong nội tâm mà tìm, bạn mới có thể giải quyết được vấn đề.

Gần đây Hồ Tiểu Lâm ở Thanh Đảo đã có buổi diễn giảng, tôi có xem qua, đạo tràng này của chúng ta có thời gian thì đem nó phát chiếu nhiều lần để mọi người xem qua. Ông có những thể nghiệm rất sâu sắc đối với những phương diện này, rất khó được, đây là một người chân thật học Phật. Làm thế nào học Phật, làm thế nào tu hành, làm thế nào đời sống được hạnh phúc mỹ mãn ngay hiện tại, làm thế nào nắm được thế giới Tây Phương Cực Lạc? Bạn nghe qua những gì ông ấy nói, ông ấy nói, thực tế ra mà nói đều là chính ông ngày ngày đang làm, cho nên ông nói được rất sinh động, ông không hề có viết bản thảo, rất cảm động người. Sau cùng ông còn có một buổi giải đáp vấn đề, cũng trả lời được rất hay, tôi vẫn chưa xem hết được, tôi mới xem có phân nửa, rất tinh tú. Cho nên tôi xem ông có thời gian hay không, có thời gian mời ông đến Đài Loan, Tịnh Tông học hội các nơi chúng ta đến giảng giải qua, tôi tin tưởng sẽ giúp mọi người nâng cao thêm lòng tin, đây là một tấm gương tốt cho người học Phật chúng ta. Ông chính mình rất khiêm tốn, đây là chính xác, không hề có chút tập khí ngạo mạn, đây chính là chỗ tốt của ông, chân thật là chỗ đặc lực.

Phía sau vẫn còn mấy phút, để chúng ta tiếp tục nhấn mạnh một câu nói quan trọng “*thường tùy Phật học*”, không thể gián đoạn, gián đoạn thì công phu bị hư. Phải bắt đầu vào từ chỗ nào vậy? Tịnh Tông học hội chúng ta thành lập, nêu ra năm khóa mục, chúng ta từ nơi năm khóa mục này mà tu học. Cái thứ nhất là “*Tịnh Nghiệp Tam Phước*”, trong Tịnh Nghiệp Tam Phước bao gồm cả ba cái nền tảng Nho-Thích-Đạo, cho nên nhất định phải làm từ trong nhà, bạn phải làm cho tốt quan hệ đối với cha mẹ, làm cho tốt mối quan hệ vợ chồng, làm tốt cho mối quan hệ với con cái, bạn phải làm tốt từ trong nhà. Học Phật, người cả nhà hạnh phúc, dùng cái phương pháp gì vậy? Dùng Đệ Tử Quy, dùng Cảm Ứng Thiên thì tốt rồi. Cho nên “*hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng*” chính là Đệ Tử Quy, “*từ tâm bất sát*” chính là Cảm Ứng Thiên, câu sau cùng là “*tu thập thiện nghiệp*”. Câu đầu tiên chính là ba cái nền tảng của Nho-Thích-Đạo, làm tốt được việc này rồi, sau đó lại “*thọ trì Tam quy, cụ túc chúng giới, bất phạm oai nghi*”, thì rất dễ dàng học, “*Phát Bồ Đề tâm, thâm tín nhân quả, đọa tụng đại thừa*,

khuyến tấn hành giả”, đây là nguyên tắc chỉ đạo tối cao. Sau đó chúng ta cùng ở chung với mọi người, phải biết tu sáu phép hòa. Sáu phép hòa làm thế nào để tu? Ta hòa với tất cả mọi người, không nên yêu cầu người khác hòa với ta, yêu cầu người khác hòa với ta thì sai rồi, vĩnh viễn không có được hòa thuận. Ta hòa với mọi người, tất cả làm từ nơi ta, vậy thì có thể làm đến được. Ta làm để ảnh hưởng người khác, không phải người khác đến ảnh hưởng ta, đây là thật học Phật, thật làm! Hồ Tiểu Lâm chỉ có hai năm rưỡi làm được thành công, bí quyết của ông chính ngay chỗ này, là làm từ chính mình, không yêu cầu người khác, ông đã làm thành công, làm ra tám gương để cho chúng ta xem. Sáu phép hòa là quan trọng, có được cái nền tảng này bạn mới có thể học Phật, Tam Học, Lục Độ, Mười Nguyên Phổ Hiền mới có thể làm đến được viên mãn. Đây là đồng tu Tịnh Tông chúng ta, tôi đề xướng năm cái khóa mục này là qui phạm ngay trong cuộc sống thường ngày của chúng ta, chúng ta phải làm cho được, đây chính là đệ tử tốt nhất của Thế Tôn, nhất là sáu phép hòa phải làm cho được thì chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần ủng hộ. Nếu như Đài Loan chân thật có được cái đạo tràng như thế này, Đài Loan sẽ không gặp tai nạn, thiên tai nhân họa đều sẽ không có. Hy vọng các đồng tu chính mình phải cố gắng nỗ lực, cùng đồng đem Phật pháp, chánh pháp kiên lập ở nơi đây.

Hôm nay thời gian đã hết rồi, chúng ta học tập đến đây thôi. A Di Đà Phật!

Tu Hoa Nghiêm Áo Chỉ Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán (tập 32)

Người giảng: Lão Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 17/05/2009

Địa điểm: Cao Hùng, Đài Loan

Cản dịch: Vọng Tây Cư Sĩ